

SÍ A LA FAMÍLIA CRISTIANA, SÍ A LA VIDA!

Hem acomplert una setmana del matrimoni i de la família (13-19 febrer), i a Ferreries (27/28 febrer-1/2 març), Ciutadella (7/9/14/16 març), i Maó (24-27 abril), a collim parelles que celebraran el sacrament del matrimoni.

Vivint enmig d'una estira i afluixa cultural i política de paraules, visquem i presentem principis i comportaments d'ordre moral sobre els que es fonamenta la nostra fe, i desitgem oferir-los per considerar-los prou positius.

L'amor familiar que celebrem sacramentalment és bellesa, vocació i camí de santedat. La família cristiana com a societat natural fonamentada en el matrimoni, afavoreix la societat i crea alegria i esperança. I no ho dic sols perquè em toca dir-ho, sinó perquè la majoria de nosaltres vivim la nostra família amb total agraïment.

És en la família -ens ho diu i ho vivim amb el Papa Francesc-, on aprenem a obrir-nos als demás i a créixer en llibertat i pau. En el meu llibre, "La bellesa de l'amor", vaig escriure: No fem amb la família com fem amb tantes coses que, tenint-les a prop, les ignoram, i havent-les perdudes, les enyoram. Perquè un dia ens vam mirar i ens vam estimar, no deixem de mirar-nos i estimar-nos! Perquè un dia ens vam trobar i acompanyar, no deixem de trobar-nos i acompanyar-nos! Perquè un dia ens vam somriure i festejar, no deixem de somriure'ns i festejar-nos! En aquest port on tenim amarrat nostre vaixell, no el deixem abandonat. Que la família ens sigui panell i resguard d'intimitat. (pag. 111)

Us convid i em convid a observar una de les nostres jornades familiars; a ponderar la importància de poder dir: "ca nostra!"; a fer nos amb la Paraula de Déu: Ac 10,1-2; 16, 32-34; a pregar i a donar gràcies a Déu per les nostres famílies.

I us oferesc aquesta pregària que troba reu també en el meu llibre "La bellesa de l'amor": Senyor, que el caliu familiar sigui tot hora cuidat. Es visqui a la nostra llar alegria i amistat. Es visqui ànim i humor, pau i noblesa. Que sempre sigui l'amor viscut amb gran enteresa. I, així, també al dolor se li aflami la vivesa d'uns lligams que ens són honor i llavor de maduresa (pàg. 109/110).

Dir sí a la família és dir sí a la vida perquè la proposta de la família cristiana va unida a la transmissió i defensa de la vida. Recolzem el dret a la vida que tenim tots i el dret a ser acollits pels nostres pares amb amor; el dret de les mares a rebre el recolzament social i estatal necessari; el dret a favor de la llibertat dels pares i de les escoles que col·laboren amb ells per a donar als fills una educació integral que ofereixi l'educació afectiva i sexual d'acord amb conviccions morals que els preparin per a ser pares, per acollir el do de la vida; el dret a favor de les cures pal·liatives i de la llibertat de consciència...